

pagueu! i que es burlarse del poble i tenirlo per massell, el tallar i cosir a son antull i fer completament desde l'Alcaldia lo contrari del que predicá quan un altre l'ocupaba. Deu cumplir les lleis, ell mes que ningú.

Ell cridá **no pagueu!**; nosaltres diem, **s'ha de pagar pero tenim el deurer i el dret de saber si paguem bé.**

Un govern i un desgavell

Tot lo que a Espanya fá referencia a les coses d'administració general, es el desastre mes gros que pot imaginarse el cervell mes entremeliat. Els homes que desgovernan la nació Espanyola, son una calamitat pública, molt pitjor que tot alló de les calamitats dels pobles, degudes a una sequia o a una pedregada.

Els nostres amics, lo mateix en el Congrés qu'en el Senat, han d'anar possant els peus a rotllo, en aquells *bailarins* qu'en diuen ministres o ponents de projectes; els que sense orientació definida, en presentan tants, que en honor de la veritat son acefals, doncs demostren solsament el volguer fer, i el volguer donar feina de desfer. Recordis no mes els projectes, avui mitjas lleis, de las minas d'Almaden, de las dels mistos i totes las que'l dia d'obertura de Corts presentá aquet nou hisendista, calamitat de l'hisenda Espanyola, que's diu Alba; la marxa empresa fou com una entrada de cavall secilá, volguentho avassallar tot i volguentho aprovar tot amb una rapidés que no mereixia la seva obra, ni's podia donar a la falta de coneixements d'hisenda que pateix el Ministre d'Hisenda espanyol.

S'han passat prop de dos mesos i la situació económica per el proper any ni s'ha legalitzat, ni es veu per ahont se puga legalisar, doncs encar que sobre temps, aquet es curt, per la molta discussió que una obra d'aqueixa indole necessita i portará; augurém al govern, una forta discussió que li portará algúns disgustos, per el mer fet d'esser un desgavell tota la seva obra titulada promposament de *reconstitución nacional*, que mes fá l'efecte de un titol vadevillesc que no d'una cosa tant seria com es la que's proposaban.

Els plans son un desgavell, i será lletra mes morta en las columnes de la *Gaceta*, com l'immensa majoria de les disposicions publicades en dit periódic oficial. Les incongruències i las anomalies d'aquet Govern, son realment el desgavell mes gros i mes horrorós, doncs arriba a estar faltat de l'ordenació que deu erigirse en nom de la cultura i de la decencia política. Anem al cas.

Els presupostos son de dugues classes, ordinaris i extraordinaris; els primers, son els que's fan per a regularitzar la situació económica del any, i els segons, per a suplir lo qu'hagi faltat en aquell, ja per imprevisit, ja per dispendis o ingressos, de modo i manera, que's una

suplesió a lo ordinari. Aixó qu'es mes clar que l'aigua, el Ministre d'Hisenda d'Espanya ho enten al revés, primer l'extraordinari, i nada menys que per deu anys, i el segon l'ordinari i solsament per l'any, preveient ja aixís tot lo estrany que pot sobrevenir durant els dos lustres qu'hi poteca, perquè li plau d'aquesta manera.

I si d'aixó no s'en diu un govern desballestat i una degradació nacional, es per el sol motiu de la condecendencia que desgraciadament pateix la nació Espanyola, i com nosaltres, el nacionalistes, som els únics qu'en tot Espanya ens cuidem dels *affaires* públics, no té res de particular que'ns emportém tota la rencunia dels ministerials i ministrables, amén d'aquella colla d'estomacs agraits que capitaneja un home llest, molt llest i molt comediant que's diu: Lerroux, gloria i orgull dels alimentats en pessebré.

Al ridícul autor de EL RIDICULO

¿Tonteria o mala fé?

La Comarca publica un article titulat *El ridiculo*.

El seu autor realment ha fet *el ridiculo* emprentles contra tots els que no canten amb éll les exelencies de la ja célebre Central Urbana del Estat.

¡Pero senyor! ¿Els que no les veuen, no les comprenen o no les senten aquestes exelencies perquè les han de cantar?

Ja es dèria volguer fer dir a la gent lo contrari del que pensen. Aixó sols s'acut a *La Comarca*.

L'autor d'aquell *ridiculo* vol demostrar qu'está enterat de moltes coses i comensa per no estar enterat ni de lo que digue nostre il·lustrat amic senyor Terrades, o siga que la Mancomunitat a fi de que'l Sr. Franco Rodriguez al esser a Granollers a inaugurar un teléfon, no's trobes aïllat telefonicament de Barcelona, havia acordat autoritzar la colocació d'un fil que unís la Central Urbana del Estat amb la sub-central de la Telefonía del Vallés avui de la Mancomunitat.

Tampoc deu saber que si'ls abonats a l'Urbana del Estat volen comunicar fora de Granollers i Montornés han d'utilitzar *pagant per cada conferencia* els serveis de la Telefonía del Vallés demanant comunicació a n'aquesta.

Tampoc deu saber que'l Sr. Terrades no fou convidat a la inauguració, i que essent éll el director tecnic del servei telefonic de la Mancomunitat i deguentse a ella el que la Central Urbana del Estat pogues sortir de son aïllament, vingué precisament per a fer constar aixó, com ho feu ben alt i clar, pero's veu que'l ridícul autor de *El ridiculo* sols entengué les frases soltes i conceptes trencats que li convenien.

Tampoc deu saber que dit Sr. ni s'ha empassat ni ha deixat d'empassarse, ja que no tenia cap motiu per a ferho; lo que hi ha es que com a persona ben educada un cop complet el seu deurer, no havia d'anar a discutir per a posar en ridícul devant del Sr. Franco Rodriguez, als que a só de timbals i bombo donaven desmesurada importancia a la inauguració d'una isolada i erma Urbana que sens utilitzar la xarxa de la Telefonía del Vallés sols podia comunicar amb Montornés.

El ridícul senyor de *El ridiculo* es de qui'l fá i

de ningú mes, i el fan sempre'ls que volen donar a les coses major importancia de la que realment tenen.

Si totes les grans millores que fassin per a Granollers els senyors de *La Comarca*, els seus fills, parents i amics son per l'estil de la tant bescantada Central Urbana del Estat, que a la practica sols resulta un locutori mes dels que ja teniem, Granollers está ben fresc.

Si tot lo que havem dit ho sabia ja l'autor de *El ridiculo*, es mala fé el no dirho; si no ho sabia serveixilli d'experiencia i no torni a fer el ridícul parlant de lo que no coneix.

I quan vulgui enfondir mes aquest assumpte estém a la seva disposició.

ESPURNES

Dies enrera encomanavem al Sr. Alcalde, que posat a fer pagar a tothom, podia fer pagar també a cert fabricant, que segons s'ens deia es dedica a la venta d'articles que no son de la seva fabricació.

Segons nostres posteriors informes aixó fa molts anys que dura, s'ens diu que ja'l seu pare i'l seu avi's dedicaben a aital negoci, com també se'ns afexeix que ven géneros dels seus al detall, i que no ha pagat mai matrícula de magatzemista per lo primer, ni de botiguer per lo segon, sols paga per els talers i encare no sabem si ha pagat sempre per tots.

Ja deu estarne enterat el Sr. Torras, i sino are que busca tots els recones per fer pagar tot lo pagable, que s'en enteri, que no li deurá ser molt difícil, amb els medis que té.

Nosaltres no volém esser delators dels contribuents que defrauden ¡Deu ens en lliuri! ¡no tindriam poca feinal Pero quan se tracta de fer pagar a tothom, no sols lo just sino lo discutible, es hora de que als que's vantant de que ho pagan tot, per a ferlos pagar i callar, s'els treguin els drapets al sol, i sels exposi a la vindicta publica. Aixó mes que denuncia enteném qu'es acte d'equitativa justicia.

¿No li sembla Sr. Torras?

Si V. no's pren la moiestia d'enterarsen, anirem recullint datos que comunicarem a V. per medi del periódic, porque anhelem justicia, i volem que'l poble sapiga qui es que vol justicia per els altres i no per a casa seva.

¿Entesos?

* *

Diu que a «L'Unió Lliberal» presentan per a president a en Juanito Montañá i Riera.

Ens en alegrem moltíssim.

Si l'en fan com es segur tindrán dugues ganques en aqnella casa.

La primera será tenir per a president al únic home de Granollers que ha tingut *alma* per a dir en ple miting qu'él era l'home mes honorat de Granollers, quan él ho diu... *a confesión de parte relevación de prueba*.

I la segona que essent éll qui forneix totes les begudes espiituoses que's consumeixen a la casa, un cop president no hi haurá necessitat de re-passarli la cantitat ni la qualitat, ell mateix hi posará el *visto i bueno*, farà de pare i padrí.

Volent mes ditja per una societat.

Alló será xauxa.

I viva la Pepa i adelante con los faroles.

I «digui la gent digui calenteta vagi jó», pensarà el pare, padrí i president tot d'una pesa.

* *